

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 28T/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119010756
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5119010756.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina pred samosudkyňou JUDr. Erikou Bebčákovou, v trestnej veci obžalovaného G. F., nar. XX.XX.XXXX I. G., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. novembra 2020, takto

rozhodol:

Obžalovaný: G. F. S. V. F. U. E., nar. XX.XX.XXXX I. G.,
trvale bytom Ž., Z. XX,

je vinný, že

hoci mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/84/2016 zo dňa 30.08.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 30.08.2016 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený okrem iného podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 11.04.2018, č.k. OT/84/2016-100, právoplatným a vykonateľným dňa 13.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.06.2018, č.k. 2Tod/37/2018-151, ktorými sa rozhodlo o neosvedčení obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vykonaní uloženého trestu, pričom potom ako Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 19.12.2018 sp.zn. OT/84/2016 podľa § 409 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného o odklad výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, podľa ktorého bol povinný nastúpiť uložený trest odňatia slobody v UVV a UVTOS Žilina v určený termín, t. j. najneskôr dňa 19. decembra 2018 do 15.00 hod., ktoré rozhodnutie si prevzal dňa 28.12.2018, pričom v určenej lehote bez vážneho dôvodu výkon trestu nenastúpil a na výkon trestu nastúpil až dňa 14.01.2019,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á č h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6(šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Žilina dňa 24.6.2019 pod sp. zn. 1Pv 88/19 podala obžalobu na obvineného G. F. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/84/2016 zo dňa 30.08.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 30.08.2016 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený okrem iného podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 11.04.2018, č.k. 0T/84/2016-100, právoplatným a vykonateľným dňa 13.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.06.2018, č.k. 2Tod/37/2018-151, ktorými sa rozhodlo o neosvedčení obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vykonaní uloženého trestu, pričom potom ako Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 19.12.2018 sp.zn. 0T/84/2016 podľa § 409 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného o odklad výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, podľa ktorého bol povinný nastúpiť uložený trest odňatia slobody v UVV a UVTOS Žilina v určený termín, t. j. najneskôr dňa 19. decembra 2018 do 15.00 hod., ktoré rozhodnutie si prevzal dňa 28.12.2018, pričom v určenej lehote bez vážneho dôvodu výkon trestu nenastúpil a na výkon trestu nastúpil až dňa 14.01.2019,

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom a zákonnom poučení podľa § 257 ods. 1, ods. 2 Tr. por. o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo c), a to v rozsahu odsekov 5 až 8 tohto zákonného ustanovenia, obžalovaný G. F. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný bol osobitne poučený, že prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Následne samosudkyňa poučila obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a v tomto rozsahu postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom formou otázok na obžalovaného zisťovala či:

1. rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
2. bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obžaloby,
3. rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
4. bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu,
5. dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky jasne a zrozumiteľne „áno“.

Pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného.

Uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. súd prijal vyhlásenie obžalovaného G. F., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom L., Z. XXXX/XX, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobnom návrhu č. 1Pv/88/2019 zo dňa 21.06.2019 a súčasne vyhlásil, že dokazovanie

preukazujúce vinu obžalovaného sa nevykoná, teda nebude vypočutý obžalovaný, ani prítomná svedkyňa, nebudú vykonané dôkazy uvedené vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-91/1-VYS-ZA-2019, budú vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal áno, súd uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal jeho vyhlásenie s tým, že rozhodol o vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní týkajúcich sa len výroku o treste. Súd nemal žiadne pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a právnej kvalifikácii konania obžalovaného, a teda nepovažoval za potrebné vykonať kontradiktórne konanie. Z dôkazov zabezpečených v spisovom materiáli jednoznačne a bez najmenších pochybností vyplýva, že obžalovaný spáchal skutok tak ako je popisovaný vo výrokovej časti tohto rozsudku Súd poznamenáva, že vyhlásenie viny obžalovaného, a teda priznanie obžalovaného ku skutku, ktorý sa mu kládol obžalobou za vinu podporujú aj ďalšie, v konaní zabezpečené, dôkazy, a to predovšetkým výpoveď svedkyne A. F., matky obžalovaného, ktorá ako splnomocnenkyňa potvrdila prevzatie zásielky pre jej syna, pričom syn vedel, že musí ísť do výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené potvrdzujú aj listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že ods. G. F. bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/84/2016 zo dňa 30.08.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 30.08.2016 uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený okrem iného podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 11.04.2018, č.k. OT/84/2016-100, právoplatným a vykonateľným dňa 13.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.06.2018, č.k. 2Tod/37/2018-151, ktorými sa rozhodlo o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a vykonaní uloženého trestu, pričom potom ako Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 19.12.2018 sp.zn. OT/84/2016 podľa § 409 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného o odklad výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, podľa ktorého bol povinný nastúpiť uložený trest odňatia slobody v UVV a UVTOS Žilina v určený termín, t. j. najneskôr dňa 19. decembra 2018 do 15.00 hod., ktoré rozhodnutie si prevzal dňa 28.12.2018, pričom v určenej lehote bez vážneho dôvodu výkon trestu nenastúpil a na výkon trestu nastúpil až dňa 14.01.2019.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., pretože chcel svojim konaním porušiť záujem štátu chránený Trestným zákonom.

Súd konštatoval, že obžalovaný je trestne zodpovedný subjekt a to tak z hľadiska veku ako aj príčetnosti, tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný pre duševnú poruchu v čase spáchania skutku nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, súd postupoval podľa § 38 Tr. zákona, rovnako prihliadal aj na účel trestu stanovený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Z dokazovania vykonaného k výroku o treste vyplýva, že obžalovaný má v odpise z registra trestov doposiaľ sedem záznamov od roku 2002 do roku 2017,

prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, 11 krát bol priestupkovo postihnutý. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/84/2016 zo dňa 30.08.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 30.08.2016. Oboznámené boli pripojené spisy OS Žilina č.k. 48T/51/2020, OT/37/2017, OT/84/2016, 35T/129/2016. Ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, súd vyhodnotil, že obžalovaný sa k trestnému činu v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní priznal a tento úprimne oľutoval. Príťažujúca okolnosť u neho bola zistená podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že v minulosti už bol odsúdený za trestný čin. Vzhľadom na uvedené súd ukladal trest v zákonnej sadzbe až dva roky trestu odňatia slobody.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, súd zohľadňoval aj jeho zavinenie, následok, pohnútku osoby, pomery a možnosti nápravy obžalovaného a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, pričom je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestu, a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejaví prvok represie a prvok individuálnej prevencie a jednak aj voči ďalším osobám. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na to, že u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a k spáchaniu trestného činu sa priznal a úprimne ho oľutoval, a jedna príťažujúca okolnosť - už bol odsúdený, teda súd zistil, že pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností u obžalovaného ide o vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona. Pri využití ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona je trestná sadzba v rozpätí až dva roky trestu odňatia slobody. Súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného nie je na mieste použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno toto zmierňovacie ustanovenie per analogiam s použitím argumentu „od menšieho k väčšiemu“ použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., ak súd takéto vyhlásenie prijme, pretože obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom mal predznamenané zo strany súdu aký druh trestu a v akej výmere mu bude uložený (zhodne stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR TPJ 55/2016 zo dňa 27.06.2017, stanovisko NS SR R 44/2017 publikované v zierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017). Pri uznaní viny sa preto obžalovaný môže spoliehať len na ustálenú súdnu prax, a to aj z pohľadu predvídateľnosti rozhodnutia, keď ale inak postup podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam nie je obligatórny. Obžalovaný bol už v minulosti opakovane súdne potrestaný, a vedie sa proti nemu ďalšie trestné stíhanie, preto nepovažoval zmierňovacie ustanovenie za príliehavé v prejednávanej veci a vo vzťahu k osobe obžalovaného. Súd považoval za primerané uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného po splnení podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trest považuje súd za dostatočný, ktorý zabezpečí nápravu obžalovaného, pričom rešpektuje hľadisko individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu aj s prihliadnutím na čo najmenší vplyv trestu na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby) a generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Žilina do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.